

LUNA IULIE ÎN 14 ZILE

STIHURI PROSOMICE
LA CUVIOSUL
NICODIM AGHIORITUL

Tălmăcite ținând canoanele imnografiei bisericești

CUVENITĂ LĂMURIRE

Stihiri prosomice este adaptarea pe limba noastră a originalului *στιχηρὰ προσόμοια*, evitând înapoi slavonismul *podobie* sau, în context *podobnice*, care nu a spus nimic nu numai nouă, ci nici celor din limba cărora provine și a cărui etimologie sau simplă explicație nu este la îndemâna românilor, pe de o parte, iar pe de alta, a merge direct la izvoare este, fără îndoială, calea cea mai corectă și sigură, atât filologic, cât și liturgic.

Formularea *stihiri prosomice* am adoptat-o doar în titlu din dorința de a împământenii un concept și nu un termen, iar conceptul să-l explicăm, să-i expunem conținutul ideatic, precum și importanța liturgică. În slujba propriu-zisă am folosit o formulare cât mai românească posibil, care să fie pe înțelesul tuturor, dar care să își împlinească rolul tipiconal.

Nădăjduim că, după ce conceptul va fi asimilat în cultura noastră bisericească, se va găsi un termen românesc potrivit. În momentul de față favorit și chiar folosit de unii ar fi *asemănândă* sau *stihiri asemănânde*, dar, după cum poate observa orice român, acum acest termen are o rezonanță neobișnuită, străină tocmai pentru că el nu poartă conținutul ideatic liturgic pe care ar trebui să-l redea. Însă, așa cum se întâmplă întotdeauna, vorbitorii, utilizatorii vor decide de-a lungul vremii.

Un alt aspect foarte important care trebuie să-l conștientizăm este că ceea ce numim noi simplu *slujbă* este de fapt numai *textul* slujbei sau, mai bine zis, textul imnelor care sunt cuprinse în slujbă, iar aceste imne – imn=text+melodie – alcătuiesc cuprinzătorul gen imnografic, alcătuit, la rândul său, din mai multe specii/feluri de imne, care pot fi clasificate după mai multe criterii.

Așadar, ținând seama de toate aceste precizări, o posibilă și, desigur, neîndestulătoare definiție a *stihirii prosomice* ar fi: specia genului imnografic alcătuită după un model, adică asemănătoare (*προσόμοιον-prosomia*) cu o altă stihiră care s-a impus în conștiința Bisericii drept insuflată de Duhul Sfânt. Are, prin urmare, o structură prozodică fixă, după stihira pe care o copiază (același număr de silabe, iar accentele cuvintelor cad în același loc). Este, și în aceasta constă aspectul cel mai important, și o formă aparte de rugăciune, fiindcă psalmodiind un imn purtător de Duh, așa cum a ieșit din mâinile sfinților imnografi, mintea noastră, atât a psaltului, cât și a celui care ascultă, are mai multe propte, are cele mai favorizante condiții să intre în legătură nemijlocită cu însăși inspirația originară. Stihira după care a fost alcătuită (numită în actualele cărți de slujbă prin sintagma *însuși glasul*) este indicată la început. Sunt cele mai iubite în Biserică pentru că sunt cele mai ușor de învățat și pot fi cântate de oricine, nu numai de psalții specializați. Prin ele o slujbă are șansa să iasă bine și fără prezența unui psalt bun. Exemplu grăitor, dar din păcate unic, este slujba Prohodului Domnului, care se cântă în Vinerea Mare. Se mai numesc *podobii* sau *asemănânde*.

Considerăm că până la publicarea unui *Prosomier* românesc, care va fi un reper comun tuturor, numirea *prosomie* originale, în grecește, este de neapărată trebuință.

Melurghisirea: Ilie Rareș Cîmpean

Tehnoredactarea: Mihai Telescu

LUNA IULIE ÎN 14 ZILE

CUVIOSUL NICODIM AGHIORITUL

LA VECERNIA MARE

La Doamne, strigat-am..., punem stihirile pe 8:

Glasul al 4-lea, asemenea cu: Ca pe un viteaz... (Ως γενναῖον ἐν Μάρτυρι)

Pe al harului cort cinstit,' călăuza cea vrednică,
cel mânat de către Mângâietorul Duh,' pe-al unei preastrălucite vieți
dar făr'de materie,' slava cea de negrăit,' pe a Domnului trâmbiță
care glăsuie' glăsurile harului în lume' să-l cinstim după vrednicie,
pe Nicodim, glasul Duhului.

Cu a Duhului flacăra' luminându-ți tu inima,
ai adus Bisericii roada buzelor:' învățătura evlaviei,' noian revărsându-se,
și îmbeți brazdele ei' cu-adăpările harului,' cum a zis David,
dat cuvântului tău, o, Nicodime,' veselind cu-nțelepciunea
cetele dreptcredincioșilor.

Ca pe-un astru mai nou aprins' te cinstește Biserica
prin cuvântul tău luminându-se' și ca dascăl evlaviei,' ca gură virtuților
care îndumnezeiesc,' și arătând calea tainică' a înaltei vieți,
și ca liră cântând dulce ca mierea,' Nicodime preacinstite,
astăzi slăvind pomenirea ta.

Altele, glasul al 8-lea, asemenea cu: *O, preaslăvită minune...* (Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος!)

Harul îmbelșugat al Duhului' celui Preasfânt a venit' și sălaş întocmitu-și-a curățindu-ți sufletul' cu lucrarea virtuților,' dumnezeiesc organ arătându-te care răsună cu grai dumnezeiesc.' O, înțeleptele' sfătuiri ce scrisu-le-ai, căci rânduiți' suntem prin acestea toți' la buna petrecere!

A învățăturilor curgere' ca un izvor ai țâșnit,' îndulcind credincioșilor, precum mierea, inima,' Nicodime'nțeleptule,' căci ca o rouă dumnezeiască și mană de viață ne este graiul tău,' hrănind spre creștere' pe cei care cărțile dumnezeiești' pe care ni le-ai lăsat' cu râvnă le citesc.

De la Dumnezeu cunoaștere' și-nțelepciune-ai luat' prin vederi și, cu faptele deschizându-ți sufletul,' Nicodime, văditu-te-ai' vistierie-a toată priceperea, al chibzuinței lăcaș cinstit și sfânt,' și luminezi pe toți' potrivit cu starea lor când sârguiesc' spre învățătura ta' și-ți cer solirile.

Slavă..., glasul al 6-lea

Strălucitu-ne-a astăzi, ca o stea a dimineții,
pomenirea cuviosului dascăl Nicodim, cugetătorul de cele cerești,
luminând cu razele ei Biserica. Veniți așadar, iubitorii cuvintelor sale,
să prăznuim în duh și adevăr, strigându-i:

Bucură-te, cel ce prin viață virtuoasă
mintea sălaş al Duhului Sfânt ți-ai făcut!

Bucură-te, vistierie însuflețită cu comori nedeșertate
de felurită înțelepciune!

Bucură-te, vlăstarul cel dumnezeiesc din Naxos,
împodobitorul Sfântului Munte
și călăuza cea de Dumnezeu înțeleptită a toată Biserica!
Ne rugăm, Părinte, solește pentru sufletele noastre!

Și acum..., Dogmatica, glasul al 6-lea,

Cine nu te va ferici...

LITIA

Stihira hramului și următoarele idiomele

Glasul 1

**Veselește-te întru Domnul, Athonule strălucit,
aleasa și vestita moștenire a Maicii lui Dumnezeu;
căci, iată, ca un stâlp de lumină până la cer
arătat-u-s-a întru tine de Dumnezeu purtătorul Nicodim,
cel cuprins de dumnezeiască înțelepciune
și cu chip dumnezeiesc prin virtuți;
căci prin viețuire fără prihană
a moștenit strălucirile insuflării celei de sus
și, răspândind pretutindeni razele harurilor sale,
la faptele luminii îi duce pe cei ce cu străpungere strigă lui Dumnezeu:
„Doamne, slavă Ție!”**

Glasul al 2-lea

**În nevointă viețuind, trupul l-ai supus duhului
și te-ai unit cu Dumnezeu prin neîncetată rugăciune, Nicodime,
și prin fericita unire în tainele cele dumnezeiești
în chip nemijlocit ai pătruns
și, precum dumnezeiescul Pavel, ai auzit cuvinte de negrăit
și în slove ai așezat cele ce prin cercare le-ai aflat.
Drept aceea cuvintele tale luminează,
ca niște lumini îndumnezeitoare,
de la răsărit până la apus spre luminarea celor ce strigă:
„Doamne, slavă Ție!”**

Glăsul al 3-lea

**Luminând cu înțelepciunea, te-ai arătat organ al teologisirii
și tainic scriitor al vieții în Duhul,
căci precum ai făptuit înveți și cuvântul cu anevoie de înțeles al Părinților
l-ai tâlcuit în multe feluri, cu puterea unui cuvânt făptuitor
și frumusețea unei înțelepciuni de Dumnezeu dăruite,
mult-înțelepte Nicodime;
căci har dumnezeiesc s-a revărsat de pe buzele tale
și te-a arătat scriitor al celor de negrăit spre mântuirea celor ce strigă:
„Doamne, slavă Ție!”**

Glăsul al 4-lea

**Ca niște crini de primăvară, cărțile tale de Dumnezeu insuflate,
la adierea Duhului, mireasmă de viață răspândesc
ca și cum din Eden ar izvorî, preafericite Nicodim;
căci prin curată viețuire te-ai făcut bună-mireasmă a lui Hristos,
iar prin florile cuvintelor tale mirosul greu al patimilor îl alungi.
Căci, ca niște vase cu miruri, prin scrieri, ai tăi obraji
ne înmiresmează cunoașterea virtuților și acrvia dogmelor dumnezeiești,
spre mântuirea celor ce strigă: „Doamne, slavă Ție!”**

Slavă..., glăsul al 5-lea

**Pe preaînțeleptul între cuvioși și pe cuviosul între dascăli,
pe marele Nicodim după datorie să-l fericim noi,
mulțimile bine-cinstitorilor;
căci ajungând neprihănit prin nevointă, s-a făcut gură a Mângâietorului
și, asemenea lui David, în adunare multă a dat glas
înțelepciunii celei dumnezeiești aflate în taină,
prin care a povățuit sufletele ortodocșilor
ca să caute și să cugete la cele de sus, și a tunat în oștirile ereticilor,
căci în tot pământul a ieșit vestirea lui spre slava lui Hristos Dumnezeu
și Mântuitorul sufletelor noastre.**

Fericimu-te pe tine, de-Dumnezeu-Născătoare Fecioară, și te slăvim credincioșii după datorie, cetatea neclătinată, zidul cel nesurpat și scăparea sufletelor noastre.

СТИХОАВНА

Glasul al 5-lea, asemenea cu: *Bucură-te, cămara...* (Χαίροις ἀσκητικῶν)

Bucură-te, cel ce din Naxos ieșind' acum podoabă ești a cetii monahilor, Athonului frumusețe,' de Dumnezeu grăitor, limba cea preadulce, cu pătrundere,' ce scrie în Sfântul Duh și grăiește cuvintele' învățaturii' celei cerești a Părinților,' lămurindu-ne cele grele din graiul lor,' mințile deschizându-ne' spre marea vederilor dumnezeiești, negrăite' întru lărgimea cunoașterii,' și ești, Nicodime, vistierie-nsuflețită' a slavei veșnice.

Stih: Gura mea va grăi înțelepciune și cugetul inimii mele pricepere.

Bucură-te, al înțelepciunii potir' care adăpi dumnezeiește tot sufletul, izvor teologhisirii,' înțelepțește surpând' cele nelăsate de Părinții sfinți; psaltire cu sunet bun,' cântătoare a dogmelor' adevărate, săditorul purtărilor' celor vrednice, dascăl al ortodocșilor,' ești înaltul priceperii,' adâncul cunoașterii, duhovniceștilor gânduri' nedeșertat și cinstit noian,' și ceri, Nicodime, dumnezeiasca lumina're' pentru cei ce te cinstesc.

Stih: Gura dreptilor revarsă înțelepciune, iar buzele bărbaților vor afla haruri.

Bucură-te, luminătorul cel nou,' preastrălucit învățător al Bisericii, al celor ce-nvață gura,' al nevoinței dreptar,' râvnitor fierbinte al predaniilor, cuvântul tău vindecă' toată boala din suflete' și ne îndrumă în lucrarea virtuților,' tâlcuindu-ne' ne'nțeleșul Scripturilor; liră ești care bucură' și harfă cu dulce glas' a preasfințitelor imne, de Dumnezeu purtătorule,' solește la Domnul' să ne ierte, Nicodime, la toți greșalele.

Slavă..., glasul al 8-lea

**Bine plugărind cuvântul învățaturii,
roade de viață nemuritoare rodești Bisericii,
de Dumnezeu grăitorule Nicodim;
căci, ca niște pomi mereu înfloriți la izvoarele apelor harului,
cărțile tale de Dumnezeu pecetluite ne aduc pururea
cunoașterea cea mântuitoare, ca o dulceață cerească,
prin care, izbăvindu-ne de amărăciunea patimilor,
dobândim de la Hristos pace și mare milă.**

Și acum..., a Născătoarei

**Fecioară nenuntită, care pe Dumnezeu negrăit L-ai zămislit cu trup,
Maica Dumnezeului celui preaînalt, rugăciunile robilor tăi primește-le,
ceea ce ești cu totul fără prihană, care dăruiești tuturor curățire de greșale;
și, primind acum rugăciunile noastre, roagă-te să ne mântuim noi toți.**

TROPĂRUL

Glasul al 3-lea, asemenea cu: *De frumusețea...* (Τὴν ὠραιότητα)

**Împodobit fiind' cu-a'nțelepciunii har,' te-ai arătat prin Duh
sfințită trâmbiță' și grăitor de Dumnezeu,' virtuților călăuză,
căci învățăturile' mântuirii lăsatu-ne-ai' și ne-ai arătat la toți
strălucirea curatei vieți' prin roadele cuvintelor tale,
prin care luminești în lume.**

MEGALINĂRIA*

**Bucură-te, noue-nvățător' plin de strălucire' al Bisericii lui Hristos!
Bucură-te, sfeșnic' purtător de lumină,' slăvite Nicodime,
cinstea Athonului!**

* Megalinaria Sfântului se pune la sfârșitul Cântării Maicii Domnului, după ce se cântă ultima dată *Ceea ce ești mai cinstită*, pe aceeași melodie, iar unde este hram sau unde Sfântul este cinstit osebit, și la Sfânta Liturghie, după Axion, înainte de ectenia *Pe toți sfinții pomenindu-i*.

La Vecernia Mare. Stihirile Prosomice.
Glasul al 4-lea. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Glas Bou

1. **P**e al ha ru lui cort cin stit că lă u za cea vred ni că
cel mâ nat de că ă tre Mân gă ie to rul Duh pe-al u nei prea
stră lu ci te vieți dar fă ăr' de ma te ri e sla va cea de
ne gră it pe a Dom nu lui trâm bi ță ca re glă su ie glă
su i i ri le ha ru lui în lu me să-l cin stim
du pă vred ni ci i i e pe Ni co di im gla sul Du hu lui

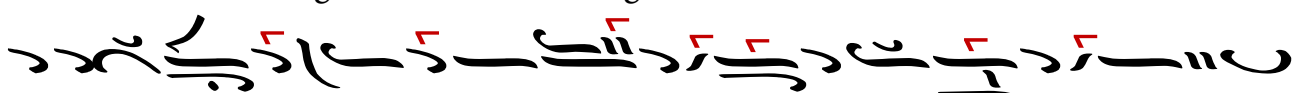

2. **C**u a Du hu lui fla că ră lu mi nân du-ți tu i ni ma
ai a dus Bi se e ri cii roa da bu ze lor în vă ță tu ra
e vla vi ei no ia an re văr sân du se și îm beți braz
de le ei cu-a dă pă ri le ha ru lui cum a zis Da vid dat cu
vâ ân tu lui tău o Ni co di me ve se lind cu-n țe
lep ciu u u nea ce te le dre ept cre din cio și lor

3. **C**a pe-un as tru mai nou a prins te cins teș te Bi se ri ca
 prin cu vân tul tă ă ă ău lu mi nân du se și ca das căl
 e vla vi ei ca gu u ră vir tu ți lor ca re îndum ne
 ze iesc și-a ră tând ca lea tai ni că a î nal tei vieți și ca
 li i ră cân tând dul ce ca mie rea Ni co di me prea
 cin sti i i te as tăzi slă vi ind pome ni rea ta

Aceleași Stihiri. Pe larg.

Glas Bov

1. **P**e al ha a a ru u u lu ui co ort cin sti it că
 lă u u u u za a cea vred ni că ă cel mâ na at de
 e că tre e Mâ â ân gâ â ie to rul Du uh pe-al u u ne ei
 prea a a a stră ă ă lu u ci i te e vie e e ețidar fă ăr' de ma a
 te e ri e e e e sla a va a cea de e ne e e
 gră it pe a Do o o om nu u lu ui trâ âm bi i ță ă ă

 ă ca re e glă su u ie glă su i i i i ri le ha

 a ru lu ui î î în lu u u u u me e să-ă-l ci in sti

 im du pă ă ă vred ni i ci i i e pe Ni co di i im

 gla a su ul Du hu lu ui

2.

 C u a Du u u hu u u lu ui fla a că ră ă lu

 mi nă â â ân du u-ți tu i ni ma a ai a du us Bi

 i se ri i ci i ii roa a da bu ze lo or în vă ă ță ă

 tu u u u ra a a e e vla a vi i e e e ei no ia an re

 vă ăr sâ ân du se e e e și i î îm beți bra az de e

 e le ei cu-a dă pă ă ă ă ri i le e ha a ru u lu u

 u ui cum a a zis Da a vid dat cu vâ â â ân tu lui

 tă ău o Ni i co o o di i i i i me e e e ve

 e se e lind cu u u-n țe le ep ciu u u u nea ce te le

 dre eept cre e di in cio și lo or

3. **C**a pe-un a a as tru u u ma ai no ou a pri ins te
 cins te e e eş te e Bi se ri ca a pri in cu u vân tu ul
 tă ă ău lu u mi nân du se e și ca a da a a as
 că ă ăl e e vla a vi i e e e ei ca gu u ră vi ir tu u
 ți lo o o or ca a re e în du um ne e e ze iesc
 și-a ră tâ â âând ca a lea a ta ai ni i că ă ă ă a
 î î nal te ei vieți și ca li i i i ră cân tâ ând dul
 ce e ca a a mie e e e e rea a a a Ni i co o di
 me e e prea ci in sti i i te as tăzi slă vi i ind po o
 me e ni rea ta a

Alte Stihiri Prosomice.
 Glasul al 8-lea. Ω τοῦ παραδόξου θαύματος.

Glas λ ρ Nη ρ — Bou

4. **H**a rul îm bel şu gat al Du hu lui ce lui Prea sfânt a ve
 nit și să la aș în toc mi tu și-a cu ră țin du-ți su fle tul cu

lu cra rea vir tu ți lor dum ne ze iesc or gan a ră tân du
 te ca re ră su nă cu grai dum ne ze iesc o o o în țe lep
 te le sfă tu iri ce scri su le-ai căci rân du iți sun tem prin a ces tea
 toți la bu na pe tre e ce re

5. **A** în vă ță tu ri lor cur ge re ca un iz vor ai
 țăș nit în dul ci înd cre din cio și lor pre cum mie rea i ni ma
 Ni co di me'n țe lep tu le căci ca o ro uă dum ne ze
 ias că și ma nă de via ță ne es te gra iul tău hră ni i
 i înd spre creș te re pe cei ca re căr ți le dum ne ze iești pe
 ca re nile-ai lă sat cu rāv nă le e ci tesc

6. **D** e la Dum ne zeu cu noaș te re și-n țe lep ciu ne-ai lu
 at prin ve de eri și cu fap te le des chi zân du-ți su fle tul Ni
 co di me vă di tu te-ai vis ti e ri e-a toa tă pri ce
 pe rea al chib zu in ței lă caș cin stit și sfânt și i i lu

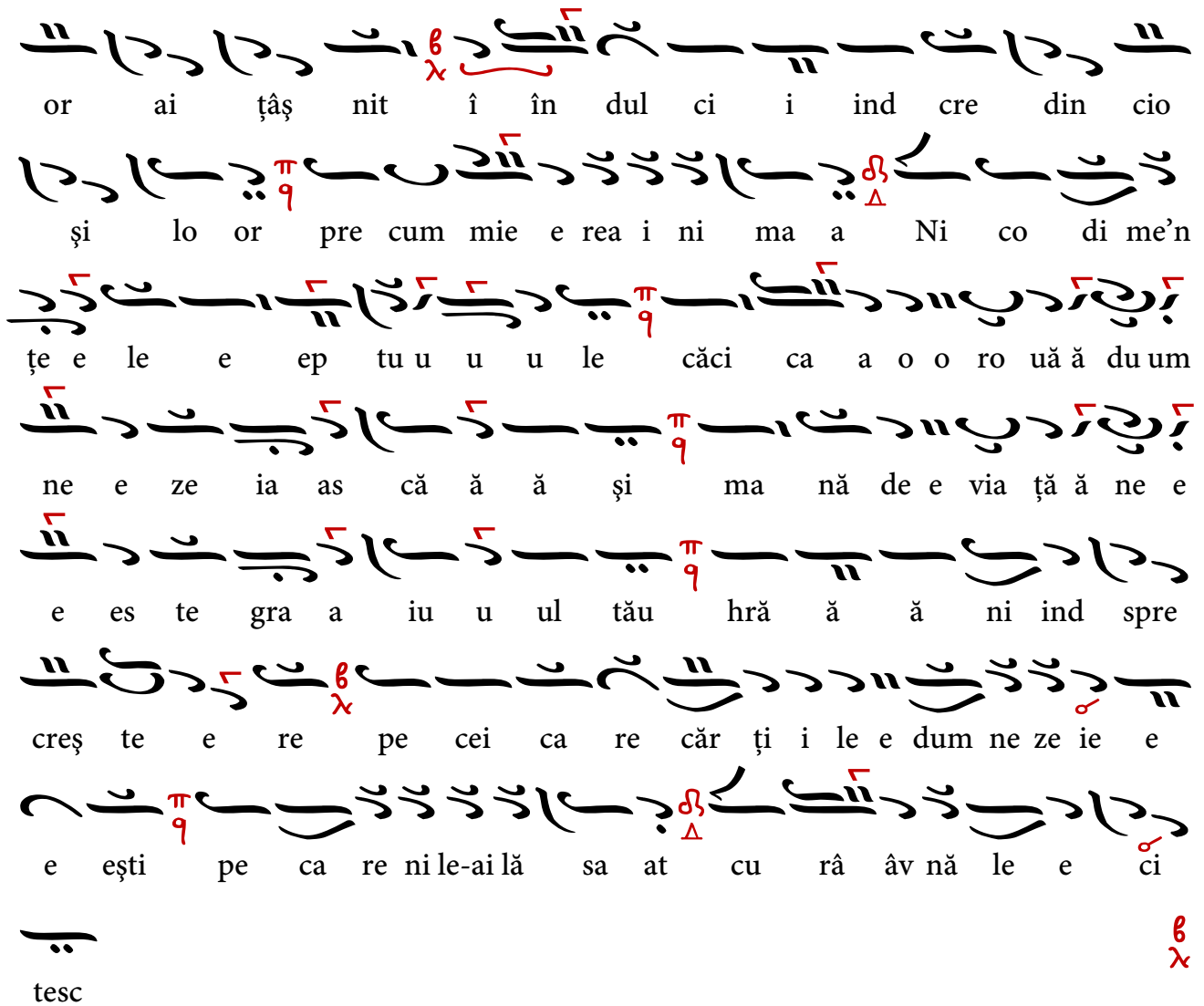
mi nezi pe toți po tri vit cu sta rea lor când sâr gu iesc spre în vă ță
 tu ra ta și-ți cer so li i ri le

Aceleași Stihiri. Pe larg.

Glas λ δ Nη ρ — Bov

4. **H**a rul îm bel şu ga at a al Du hu u lui ce lui Prea a
 sfâ ânt a ve nit și i să la a aș în toc
 mi tu și-a a cu ră ți in du-ți su fle tu ul cu lu
 cra rea vi ir tu u u ți i i i lor dum ne e ze e iesc
 o or ga an a a ră tâ ân du u u te ca re ră ă su
 nă ă cu u gra ai dum ne e ze e e iesc o o o î în
 țe lep te e le sfă tu iri ce scri su u le-a ai căci rân du
 i i i iți sun tem prin a ces tea to oți la bu u na pe tre
 e ce re

5. **A** î în vă ță tu u ri lor cur ge e re ca un i iz vo

 or ai țâș nit î în dul ci i ind cre din cio
 și lo or pre cum mie e rea i ni ma a Ni co di me'n
 țe e le e ep tu u u u le căci ca a o o ro uă ă du um
 ne e ze ia as că ă ă și ma nă de e via ță ă ne e
 e es te gra a iu u ul tău hră ă ă ni ind spre
 creș te e re pe cei ca re căr ți i le e dum ne ze ie e
 e ești pe ca re ni le-ai lă sa at cu râ âv nă le e ci
 tesc

6. **D**e la a Dum ne ze eu cu u noaș te e re și-n țe le ep ciu
 u ne-ai lu at pri in ve de e eri și cu fap
 te le e des chi zâ ându-ți su fle tu ul Ni co di me
 vă ă di i i tu u u u te-ai vis ti i e e ri e-a a toa a
 tă ă pri ce e pe e e rea al chib zu u in țe ei lă ă
 ca aș cin sti it și i i sfânt și i i lu u mi

nezi pe e toți po tri vit cu sta rea a lo or când sâr gu ie e
 e esc spre în vă ță tu ra ta a și-ți ce er so li i ri
 le

La Stichoavnă. Stihirile Prosoimice.
 Glasul al 5-lea. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Glas λ π ρ Πα ρ Κε

1. **B** u cu ră te cel ce din Na xos ie șind a cum po doa bă
 ești a ce e tei mo na hi lor A tho nu lui frumu se e țe
 de Dum ne zeu gră i tor lim ba cea prea du ul ce cu pă
 tru un de re ce scri e în Sfân tul Duh și gră ie eș te cu
 vin te le în vă ță tu rii ce lei ce re ești a Pă rin
 ți lor lă mu rin du ne ce le gre e le din gra iul lor
 min ți le des chi zân du ne spre ma rea ve de ri lor dum ne
 ze iești ne gră i i te în tru lăr gi mea cu noaș te rii
 și ești Ni co di i i me vis ti e ri e-n su fle ți i
 tă a sla vei veș ni ce

Stih: Gura mea va grăi înțelepciune și cugetul inimii mele pricepere.

2. **B** u cu ră te al în țe lep ciu nii po tir ca re a
 dă pi dum ne ze ie eș te tot su fle tul iz vor te o lo ghi
 si i rii în țe lep țeș te sur pând ce le ne lă sa a te
 de Pă ri in ții sfinți psal ti re cu su net bun cân tă toa a
 re a dog me lor a de vă ra te să di to o rul pur
 tă ri lor ce lor vred ni ce das că l a al or to doc și
 lor ești î nal tul pri ce pe rii a dâ n cul cu no aș te rii
 du hov ni ceș ti lor gâ ân duri ne de șer tat și cin stit no
 ian și ceri Ni co di i i me dum ne ze ias ca lu mi
 na a re pen tru cei ce te cins tesc

Stih: Gura dreptilor revarsă înțelepciune, iar buzele bărbaților vor afla haruri.

3. **B** u cu ră te lu mi nă to rul cel nou prea stră lu cit în

vă țã to or al Bi se ri cii al ce lor ce-n va țã gu u ra
al ne vo in ței drep tar rãv ni tor fier bi in te al pre
da a nii lor cu vãn tul tău vin de că toa tă boa a la din
su fle te și ne în dru mă în lu cra a rea vir tu ți
lor tãl cu in du ne ne'n țe le e sul Scrip tu ri lor
li ră ești ca re bu cu ră și har fă cu dul ce glas a prea
șfin ți te lor i im ne de Dum ne zeu pur tă to ru le
so leș te la Do o om nul să ne ier te Ni co di i me
la toți gre șa le le

Aceleași Stihiri. Pe larg.

Glas $\lambda \overset{\text{u}}{\underset{\text{q}}{\text{H}}} \overset{\text{p}}{\text{H}} \text{a } \text{p}$ $\text{K}\epsilon$

1. **B** u cu ră te cel ce e di in Na a xo os ie e e
șind a a cum po o doa bă ă ești a ce e e tei mo o na a hi i
lor A a tho nu u lu ui fru mu u se țe e de Du um ne

ze e e eu gră i i tor lim ba cea prea du u ul ce cu pă
 trun de e re ce scri i e în Sfâ ân tul Duh și gră
 ie e eș te cu u vi in te e le î în vă ță ă tu ri ii ce lei
 ce re e ești a Pă ă rin ții lo o o or lă mu rin du u
 ne e e ce le gre e e le di in gra a iu ul lor mi i
 in ții le de es chi zân du u ne e spre ma a a rea
 a ve de ri i lor dum ne ze ie ești ne e gră i i
 i i te în tru lăr gi i i mea a cu noaș te e rii și
 ești Ni co o di i i me vis ti e e ri e e-n su fle
 ții i i tă a sla a vei ve eș ni i i ce

Stih: Gura mea va grăi înțelepciune și cugetul inimii mele pricepere.

2. **B**u cu ră te al î în țe e lep ciu ni ii po o o
 tir ca a re a a dăpi du um ne ze ie e eș te to ot su u fle e

tul i iz vor te e o o lo ghi i si ri ii în țe e lep
 țe e e eș te su ur pând ce le ne lă sa a a te de Pă
 rin ți ii sfi inți psal ti i re cu su u net bun cân
 tă toa a a re a a do ogme e lor a a de vă ă ra te e să
 di to o o rul pu ur tă ri i lo o o or ce lor vred ni i
 ce e e e das căl a a al or to o do oc și i lor e e
 ești î nal tu ul pri ce pe e ri ii a dâ â ân cu
 ul cu noaș te e rii du hov ni ce eș ti i lor gâ â
 â ân duri ne de șer ta a at și i cin stit no o ian și
 ceri Ni co o di i i me dum ne ze e ias ca a lu mi
 na re e pen tru ce ei ce te e ci i ins tesc

Stih: Gura dreptilor revarsă înțelepciune, iar buzele bărbaților vor afla haruri.

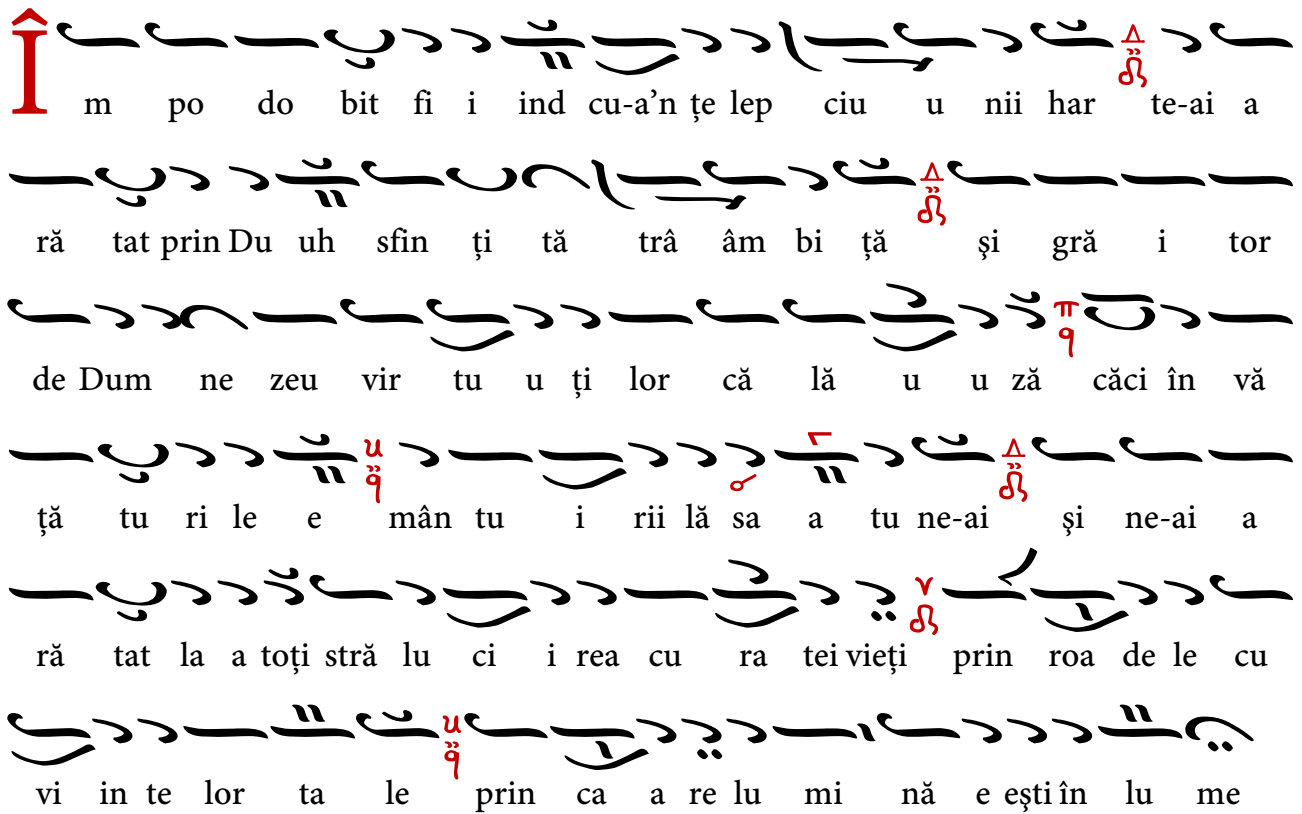
3. **B** u cu ră te lu mi i nă ă to o ru ul ce e el

nou pre a stră lu u cit î în vă ță to o or al Bi i se e ri i
 cii a al ce lo or ce e-n va ță ă gu ra a al ne e vo
 i i i in ței dre ep tar râv ni tor fier bi i in te al
 pre da ni ii lor cu vâ ân tul tău vi in de că toa
 tă boa a a la di in su u fle e te și i ne î în dru mă ă în
 lu cra a a rea vi ir tu ți i lo o o or tâl cu in du u
 ne e e ne'n țe le e e sul Scri ip tu u ri i lor li i
 i ră ești ca a re bu cu u ră ă și ha a ar fă
 ă cu dul ce e glas a prea sfin ți i te e lor i i
 i im ne de Dum ne ze e eu pu ur tă to ru u le so
 leș te la a Do o om nul ă să ne e ier te e Ni co di i
 i me la to oți gre șa a le e e le

Troparul.

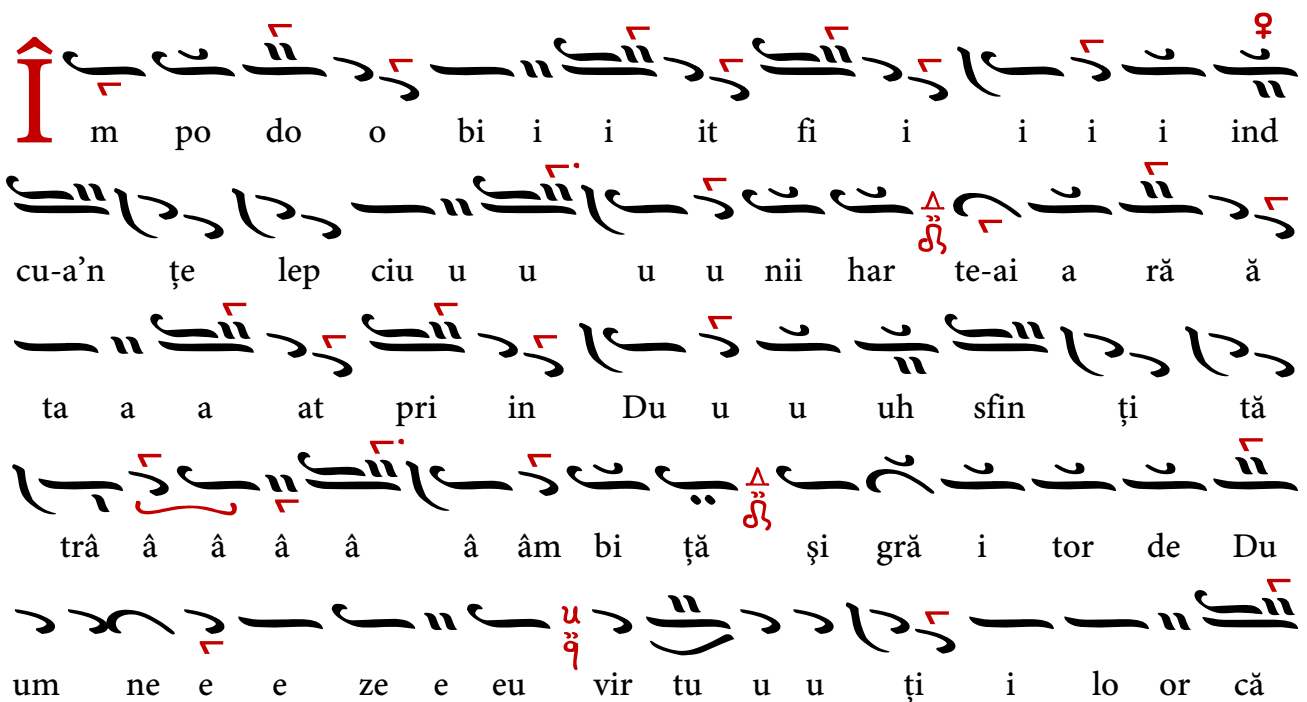
Glasul al 3-lea. Τὴν ὠραιότητα.

Glas ᾠ Γα ϕ

Im po do bit fi i ind cu-a'n țe lep ciu u nii har te-ai a
 ră tat prin Du uh sfin ți tă trâ âm bi ță și gră i tor
 de Dum ne zeu vir tu u ți lor că lă u u ză căci în vă
 ță tu ri le e mân tu i rii lă sa a tu ne-ai și ne-ai a
 ră tat la a toți stră lu ci i rea cu ra tei vieți prin roa de le cu
 vi in te lor ta le prin ca a re lu mi nă e ești în lu me

Același. Pe larg.

Glas ᾠ Γα ϕ

Im po do o bi i i it fi i i i i ind
 cu-a'n țe lep ciu u u u u u nii har te-ai a ră ă
 ta a a at pri in Du u u uh sfin ți tă
 trâ â â â â âm bi ță și gră i tor de Du
 um ne e e ze e eu vir tu u u ți i lo or că

ă lă u u u u ză ă că aci în vă ță ă
 tu u u u ri i le e e e mâ ân tu i rii
 lă sa a a a a a tu ne-ai și i ne-ai a
 ră ă ta at la a a a to oți stră lu ci i i i rea a cu ra
 tei vie eți prin roa de e le e cu vi i i in te e lo or
 ta a a le prin ca re lu mi i nă e e ești în lu me

La Dumnezeiasca Liturghie. Megalinaria.

Glasul al 2-lea. Τὴν τιμιωτέραν.

Glas Δι

Bu cu ră te no o o u le-n vă ă ță ă ă to
 o or plin de stră lu ci i i re e al Bi se e e ri
 cii lu ui Hri i is tos bu cu ră te e e sfe e eș
 ni ic pur tă to o or de lu mi i i i i i nă slă
 vi te e e Ni i i co di i me cins tea A a tho o
 nu u u lu u u ui